dilluns, 25 de febrer de 2013

25 de febrer de 2013

Translate [http://translateth.is/]

La UdL promou una xarxa europea de continguts audiovisuals

El GRIHO participa en un projecte de recerca que facilitarà l'accés i comercialització

[javascript:void(0);]

La Universitat de Lleida (UdL) participa en un projecte europeu per crear un mercat multimèdia de continguts audiovisuals que puguin ser reutilitzats i comercialitzats. Permetrà simplificar aspectes com l'accés, l'ús de fragments o l'obtenció de drets de propietat intel·lectual, reduint costos i rendibilitzant el material existent en arxius. El Grup de Recerca en Interacció Persona Ordinador i Integració de Dades [http://griho.udl.cat/] (GRIHO) de la UdL és l'únic participant estatal en una iniciativa que aplega vuit organitzacions públiques i privades de set països: Àustria, Alemanya, Regne Unit, França, Grècia, Eslovènia i Espanya.

/export/sites/universitat-lleida/ca/serveis/c [+] AMPLIAR
Reunió de treball del projecte /
FOTO: GRIHO

El projecte MediaMixer, liderat per una empresa de Viena, compta amb un finançament de gairebé 1 milió d'euros per part de la Unió Europea. Els resultats, a banda de beneficiar la indústria audiovisual, també facilitaran un major accés fora dels canals tradicionals, com ara portals de contingut generat pels usuaris. De fet, un dels participants és una empresa francesa que proporciona una plataforma per a vídeos sobre fets d'actualitat, anomenat *Reporter Kit* [http://www.reporterkit.com/], que recull, valida i publica notícies de periodisme ciutadà.

El GRIHO és expert en la gestió dels drets d'autor amb tecnologies semàntiques. La recerca en semàntica multimèdia es focalitza en captar el significat (conceptes) de continguts audiovisuals o parts d'ells (fragments). D'aquesta forma, els ordinadors poden processar i gestionar grans repositoris de continguts o fluxos de treball per a la seua cerca, anàlisi, reutilització i gestió de drets (redistribució, obres derivades, compilacions...). Els ordinadors "aprenen" què surt als continguts i com reconèixer objectes o situacions, sense confondre paraules polisèmiques (per exemple, *banc* com a entitat bancària o element per seure).

Un cop localitzat un contingut i veient què és el que es necessita, ha de ser fàcil poder reconèixer si es pot reutilitzar sota unes condicions adients (per exemple, és gratuït per usos no comercials però té un preu per altres finalitats). Es pot arribar fins i tot a automatitzar el procés de negociació dels drets en la majoria dels casos, reduint en gran mesura els costos i facilitant la comercialització de grans arxius de continguts, també per part de petites organitzacions o professionals independents.

Més informació